

HIREK

0000

Cicatricis főispán a Lipótrendlovagkeresztjét kapta.

Dr. Cicatricis Lajos főispánt a király — mint tudósítónk jelenti — a Lipótrendlovagkeresztjével tüntette ki. A kitüntetés, amely a magyar közigazgatási világ egyik dologához leginkább értő, nagyerejű, nagytevékenységű és képzett vezető tisztviselőjéért, a hivatalos lap egyik legközelebbi számában jelenik meg.

Cicatricis Lajosra háromas főispánságnak tömérdek munkája nehezedik. Csongrád-megyében, ahol felnőtt, és kivételes tehetsége naggyá izmosodott, erényeinek méltó értékeléséhez régtől fogva nagy népszerűség kapcsolódott. Alkotó erélyét és nagy népszerűségét együttesen hirdeti a Szentés határában elterülő Cicafalva, szegény emberek egymás mellé épített, sok szerény, de csinos és egészséges otthona, amelyet hozzáértéssel ő tervelt ki és biztos gyakorlati érzékkel ő építtetett meg.

A megyei mellett két törvényhatósági joggal felruházott város főispánságát tölti be Cicatricis. Hódmezővásárhelynek és közel három éve Szegednek is főispánja. Ná-lunk új ember volt a közigazgatási életnek ez a régi, kipróbált és alapos vezérembere, de egy értékes karrier minden fénye ajánlotta szeretetünkbe. Mindenki tudta róla, hogy tehetsége, tudása, alapossága és erélye voltak azok az erények, amelyek abba a pozícióba fölemelték, amelybe sokan beleszületnek. Mindenki tudta róla, hogy kevesen vannak inkább otthon a közigazgatásban, mint ő. Mindenki tudta róla, hogy percek alatt állát olyan helyzeteket, amelyek megoldásán mások napokig töpreng-

nek, anélkül, hogy ugyanarra a helyes eredményre jutnának, mint ő.

Hamar otthon lett nálunk is. Sok munkája között is egyre több időt és fáradságot szentelt a mi ügyeinknek. Nincs törvényhatósága az országnak, amelyben nagyobb lenne a rend, mint azokban, amelyeknek ő áll élén. Az előtt, aki ismerős a viszonyokkal, nem tulság ez, sőt nem is új dolog. Méltányolni pedig különösen azok tudják, a kik ismerik azokat a feladatokat, amelyek a háboru alatt a törvényhatóságokra nehezedtek. Cicatricis törvényhatóságaiban mindig a legsimábban, a legpontosabban és a legnagyobb rendben bonyolódtak le ezek a munkák, ami nem kis mértékben érdeme az ő hozzáértésének, gazdag gyakorlati tapasztalatainak és minden új helyzettel könnyen megbirkózni képes szaktudásának.

Az a tapintat és megértés, ahogy a közgyűlési tanácskozásokat vezeti, ma már közmondásos. Az az erély, amellyel dolgozik, mindnyájunkat hűvelve avatott. A legérdemesebb és legértékesebb emberek közül való, akiket királyi kegy a háboru alatt kitüntetett. Ezért van, hogy érdemeinek — amikből bőven szerzett — megkoszorúzása Szegeden is minden körben a legteljesebb örömmel találkozott. A legelső volt, aki Cicatricis magas kitüntetéséhez gratulált, Sándor János belügyminiszter. Szegeden szombaton délután terjedt el a kitüntetés híre és már is nagyon sokan üdvözölték az ez idő szerint Szentesen tartózkodó főispánt.

— **Időjárás.** Nyugat felől hőemelkedés várható, elvértve csapadékkal.

PROGNÓZIS: Nyugaton enyhébb. Déli hőmérséklet: — 4.2 fok Celsius.

— **Magyar miniszterek Bécsben.** Bécsből táviratozzák a *Budapesti Tudósító*-nak: Gróf

Tisza István miniszterelnök szombat reggel dr. Marsovszky Ivor titkárral Bécsbe érkezett és a Magyar Házban szállt meg. A délelőtt folyamán a miniszterelnök hosszabb megbeszélést folytatott a magyar kormány Bécsben időző tagjaival: dr. Teleszky János pénzügyminiszterrel, báró Harkányi János kereskedelemügyi miniszterrel és báró Ghilányi Imre földművelésügyi miniszterrel. A miniszterelnök azután az ugyancsak szombat reggel Bécsbe érkezett Szurmay Sándor honvédelmi miniszternek, valamint báró Roszner Ervinnek, a király személye körüli miniszternek látogatását fogadta.

— **Előléptetések.** Kátai Pál István, Sikari Kovács Zoltán, Ponicsán Ádám, Sztukity Vilmos, Schmidt János, Gilde János, Baranyai Gyula, Maragó István, Zimányi János, Czérna Gyula, Szabó Géza, Kolauch Károly, Kohányi Gyula, Márton Benedek, Tóth Gyula és Kmetykó Károly 5. honvéd gyalogezredbeli zászlósokat hadnagyokká, Vidats István és Rónay Imre 3. honvéd huszárezredbeli hadnagyokat főhadnagyokká léptették elő.

— **Berzeviczy Albert levele választóihoz.** Budapestről telefonálja tudósítónk: Berzeviczy Albert levelet intézett budai választóihoz, amelyben közli, hogy a király a főrendiház örökös tagjává kinevezte. Mandátumáról lemond. Elhatározásában az a körülmény is közrejátszott, hogy egy nagyobb szabású történelmi művén dolgozik, amely minden idejét igénybeveszi.

— **Árvíz elleni védekezés.** A földművelésügyi miniszter leiratban értesítette Szeged hatóságát, hogy tiszai árvízveszedelem esetén védekezésre a katonaság rendelkezésre áll. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester ezzel kapcsolatban azt közli, hogy Szegeden árvízveszedelemről szó sem lehet és a miniszteri leiratnak nincs más célja, mint az óvatos intézkedés megszervezése meglepetések ellen.

— **Kinevezések.** Az igazságügyminiszter dr. Honheiser Sándor a szegedi királyi ítéltáblánál alkalmazott bírósági jegyzőt a IX. fizetési osztályba sorozott jegyzővé, dr. Szőke

Muskátli-virágok.

— Wilfrid W. Gibson. —

Az ablakpárkányon, pohárba téve

Egón vöröslenek a lámpafénybe

Virágaim, — a tiszta, kékes éjen, —

Mig valamire, távol, egymagán.

Sötét torku utcák párázatában,

Ott felejtve a város zivajában

Szegény öreg nő nyög a nyoszolyán . . .

Megtörve, szomjan, fénytelen szemekkel,

— Gyűrt főkötője homlokára esve —

A félhomályban, kezem fogva lágyan

Szól: „Még ma mit sem adtam el, nem ettem,

Fiam, végy hat filérnyit s lesz ma ágyam!”

Élénk vörösben égve

Nekem virul ma szépen

A dus muskátli-csokrom

A csillagtalan éjben . . .

Mig ágyrak esve, valahol

Megtört öreg nő haldokol . . .

S holnap halottak lesznek a virágok,

Minden szépségük vesztve — és talán

Minden vágy, minden kintzó bánat elhal

Egy reszkető fejű agg ajakán . . .

A sóhaj elszáll, a pohár ürítve,

Mint Cleopatra: mély álomba sülyed

S nem árul már virágot soha többet! . . .

ZSOLDOS BENŐ.

A párisi tél.

Irta: földesági dr. Návay Aladár min. tanácsos.

A szálingózó hó, a kandallóban pattogó fahasábok kékeszöld színbe játszó lángjai visszaemlékeztetnek olyanokra, amik elmúltak és talán soha vissza nem térnek.

A párisi tél jut eszembe, a tengeri éghajlatu Páris, esős telével.

Mert a párisi tél nem hideg, nem zimankós, de kevés megszakítással szakadatlan esőzésekből áll. Néha-néha a temperatura leszáll ugyan a fagypontra alá, de csak egy-két napra, hogy a kezdődő hideget azután ismét az eső váltsa fel.

Nagy ritkán hópelyhek is elkezdnek esni, fehér lepelbe akarván öltöztetni a Szajnaparti világvárost, ez azonban vajmi ritkán sikerül, a hó széjjel esve bukik az aszfaltra, vagy a gránitkockákra és ha tartja is egy kicsit magát, a világváros sokasága könnyörtelenül széjjeltiporja s a fehér leplet hamarosan hamuszürke majd fekete sártengerré változtatja.

A párisi tél mégis a legszebb.

Ilyenkor lüktet az élet legjobban, a párisi otthon van kedvence világvárosában, a külföldiek, a gazdag amerikaiak, angolok, spanyolok szintén megérkeznek s elfoglalják helyüket a nagy párisi társaságban, amely oly sokoldalú, oly sok árnyalattal bír, annyira különböző, de egyben mégis egyforma, hogy mindenki otthonosan érzi magát a hozzáillő és neki megfelelő milieu-ben.

A társaság teljes számban együtt van, az esős téli napokra esik a haute-saison, a

boulevardokon ilyenkor legnagyobb a forgalom s a permetező esőben, amely már megszokottá vált, száguldnak az autók s egymás mögött tolongnak a gyalogjárók ezrei.

A haute-volée-nak, az elegáns párisinak különben sines sok köze az utcához. Lakkcipőjét szemernyi víz sem érintheti, szolgálatkész lakájok tartják föléje az óriási ernyőt arra a rövidke kis utra, amelyet házakapujától kocsijáig megtenni kénytelen és az elegáns établissemment-ek, áruházak szolgálai ugyancsak óriási esernyőkkel lesik a jövő autót s udvariasan segítik ki a bennülőt s kísérik a bejáratig.

A párisinak tehát nem kell tartani az időjárás mostohaságától. Januárban még a Riviera sem versenyezhet Párisal, mert az azurkék ég még hideg s ezért a párisi ilyenkor legszívesebben falai között marad.

A társadalmi élet a legzajosabb. Az estélyek egyre másra következnek, a Clubok, a legelőkelőbbek is zsufolvák, a színházakban premierek, a lapok Mondain rovatában a párisi előkelőségek nevei, különös érdekességek, különöz milliárdosok, a művész és író világ ötletei élénkítik és teszik érdekesebbé az élettől lüktető Páris.

Ujabb és újabb szenzációk keletkeznek s minden napra esik legalább egy oly különlegesség és érdekesség, mely egy napig szóbeszéd tárgyát képezi, hogy azután másnap egy újabb vegye át rövid uralmát s ejtse csodálatba és büvölje el a világváros lakosságát, még azokat is, akik a fénytől és pompától megszire esnek.